

fra Sparekassen til Privatbanken, er Alberti selv Sparekassens Bud. Naar der skal afsendes Breve, hvori Privatbanken giver Eksportforeningen ved Alberti Meddelelse om stedfundne Realisationer af Kreditforeningsobligationer, bliver der efter Albertis Anmodning givet Brevene Paaskriften „Privat“, saaledes at disse Meddelelser ikke kom til andres Kundskab end Albertis. Det er mig som sagt ubegribeligt, at ikke Privatbanken i den Anledning har fattet Mistanke. Saa har Landmandsbanken jo haft en anderledes fin Næse, thi allerede i 1892 — i Henhold til de Forhør, der ere omdelte — afbrød Gehejmeetatsraad Glückstadt Forbindelsen med Sparekassen, skønt de Transaktioner, Alberti den Gang foretog, vare meget smaa i Forhold til, hvad der senere er foretaget ved Privatbankens Hjælp.

Der er et Spørgsmaal, som jeg i denne Forbindelse ønsker at gøre til den højtærede Justitsminister: Hvordan gaar det til, at et Blad kan faa Adgang til de afholdte Forhør før andre og paa Grundlag heraf søge at skabe en Forhaandsstemning til Gunst for Privatbanken? Og hvordan gaar det til, at et Par Universitetsprofessorer engageres af Privatbanken? Kan enhver for gode Ord og Betaling erholde Universitetsprofessorers Kendelse i vanskelige juridiske Spørgsmaal, eller er det kun Aktieselskaber med Millioner i Ryggen, som kunne det? Jeg vil bede den højtærede Justitsminister om muligt at besvare mig dette. Og saa vil jeg tilføje, at det har været mig højst paafaldende at se, at samtidig med Udsigterne til et radikalt Ministeriums Dannelse og efter Dannelsen af dette Ministerium ere Privatbankens Aktier stegne i Kurs, medens andre Bankaktier ikke samtidig ere stegne. Jeg vil ikke haabe, at det har sin Aarsag i en begrundet Tro hos Privatbankaktionærerne om, at denne Banks Affærer ville blive behandlede lempeligere under det ny Ministerium end under det gamle. Jeg vil nødvendig tro det. Men jeg vil dog spørge den højtærede Justitsminister, om ikke det er hans Agt at føre Undersøgelsen over Privatbankens Affærer til Bunds, eventuelt ved en kriminel Undersøgelse mod Privatbanken. For Resten ere Privatbankaktier nu i de seneste Dage atter sunkne i Kurs, men det hænger vel sammen med det Optræk til Proces, som nu synes at skulle komme imellem Sparekassen og Privatbanken.

Jeg skal da med nogle Ord vende mig til Finansloven. Det var ikke med mange

Ord, at den højtærede Finansminister foreleden fremlagde Finansloven. Men i de faa Ord, han dog fremsatte, forekommer der mig at være Synspunkter, der trænge til nærmere at eftergaas. Den højtærede Finansminister udtalte: „For den nuværende højtspændte finansielle Tilstand, under hvilken dette Forslag fremlægges, med betydeligt Underskud paa det aflagte Statsregnskab, med det meget store Underskud for indeværende Finansaar og med et beregnet Underskud for det kommende Finansaar, bærer Ministeriet som saadant intet Ansvar. De overmaade trykkende Vanskeligheder skyldes foruden den almindelige økonomiske Nedgang med faldende Indtægter for Staten dels tidligere Regeringers Finanspolitik og dels de i Sommer paa den overordentlige Rigsdag vedtagne militære Love“. Den højtærede Finansminister siger altsaa, at Ministeriet som saadant bærer intet Ansvar for den økonomiske Tilstand, hvori vi befinde os. „Ministeriet som saadant“ — nej, deri har den højtærede Finansminister selvfølgelig Ret, men deraf behøver ikke at følge, at den højtærede Finansminister og den højtærede Konseilspræsident f. Eks. intet Ansvar have med Hensyn til den finansielle Tilstand, vi befinde os i, og det er netop det, de to Herrer navnlig have. Som bekendt aabenbarer det Statsregnskab, som nys er aflagt, et Underskud i Finansaaret 1908—09 paa 14 Mill. Kr. Men ser man hen til, hvordan Stillingen var den Gang, da den Finanslov blev forelagt, og hvordan de forskellige Partier og de forskellige Politikere den Gang saa paa Stillingen, saa vil det vise sig, at navnlig de Medlemmer, som hørte til det radikale Parti, saa meget optimistisk derpaa. Jeg skal søge at give en Belysning af disse Forhold.

Vilhelm Lassen udtalte paa det Tidspunkt, idet han talte om Udsigterne til, at Indtægten i det kommende Aar vilde stige: „Men at de skulde blive ved med at være stigende i samme Grad som i de sidste to Aar, vilde være letsindigt at tro. De have jo kun været stærkt stigende, fordi vi i det hele have været i en stærk Opgangsperiode, og ethvert Barn ved, at en Opgangsperiode bliver fulgt af en Stillings-, af en Nedgangsperiode. Den vil komme, og vi skulle den igennem“. Og Venstrereformpartiets Ordfører ved denne Lejlighed, det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), udtalte ved Finanslovens første Behandling — det findes Sp. 87 i Folketingstidenden for 1907—08 —: „Vi